

[Tom Behnke]

fortaber retten til at udøve advokatvirksomhed uanset landsrettens enstemmige frifindelse i maj 1990 i straffesagen og uanset, at han ved Menneskerettighedskommissionens rapport af 16. januar 1993 definitivt vandt over Kongeriget Danmark, endog uden domsforhandling ved Menneskerettighedsdomstolen.

Erstatning på 350.000 kr. faldt ved dom af 25. september 1992.

Konkursdekretet skyldes netop, at sagen har trukket i langdrag, hvilket netop er det, Menneskerettighedskommissionen har påpeget.

Advokaten bør derfor have fuldstændig æresoprejsning og dækning af økonomiske udgifter påført ham på grund af det offentliges langsommelighed, således at han ikke går konkurs af den grund.

Svar (1/8 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Advokat Jørgen Byrn blev i februar 1984 anholdt af politiet som sigtet for underslæb i forbindelse med opkrævning af nogle salærer.

Advokat Byrn var varetægtsfængslet fra den 23. februar til den 2. marts 1984, hvor han blev løsladt. Anklagemyndigheden opretholdt imidlertid sigtelserne mod ham, og behandlingen af straffesagen påbegyndtes den 4. november 1988. Byrettens dom blev afsagt den 12. maj 1989, hvor advokat Byrn blev idømt 2½ års fængsel.

Byrettens dom blev anket til Østre Landsret, der ved dom af 23. maj 1990 frifandt advokat Byrn.

Efter frifindelsen fremsatte advokat Byrn et erstatningskrav på ca. 35 mio. kr. Spørgsmålet blev indbragt for Københavns Byret, der den 30. april 1991 tilkendte advokat Byrn 250.000 kr. Advokat Byrn ankede afgørelsen til Østre Landsret, der ved dom af 25. september 1992 tilkendte advokat Byrn 350.000 kr. i erstatning for økonomisk tab og tort m.v. I dommens præmisser udtales det bl.a., at straffesagen var særdeles belastende for tiltalte, fordi han som advokat blev særligt ramt af en sigtelse for underslæb. Endvidere udtales det, at den tid, der er medgået til sagens behandling, ikke kan anses for forenelig med kravet om en retfærdig rettergang inden en rimelig frist.

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at advokat Byrn allerede den 30. juni 1987 havde klaget til Den Europæiske Menneskerettighedskommission over en lang række forhold i

forbindelse med straffesagens behandling. Den Europæiske Menneskerettighedskommission har i en afgørelse af 16. februar 1993 besluttet ikke at foretage yderligere i anledning af advokat Byrns klage, idet han ved Østre Landsrets dom af 25. september 1992 fandtes at have fået tilstrækkelig oprejsning.

Det fremgår af Statstidende den 22. april 1994, at Sø- og Handelsretten ved dekret af 20. april 1994 har taget advokat Jørgen Byrns bo under konkursbehandling.

Da sagen har været behandlet såvel ved de danske domstole, hvor advokat Byrn er blevet tilkendt erstatning, som af Den Europæiske Menneskerettighedskommission, der har fundet, at advokat Byrn har fået tilstrækkelig oprejsning ved Østre Landsrets afgørelse, finder jeg ikke anledning til at foretage yderligere i sagen på det foreliggende grundlag.

Spm. nr. S 1699

Til *miljøministeren* (20/7 94) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Ifølge hvilken lov kan en landmand tvinges til at aftage vand fra en tidligere leverandør (privat fælles vandværk)?«

Begrundelse

En landmand, der havde været tilsluttet et privat fælles vandværk, kom i restance med betalingen, og vandværket stoppede så ved politiets hjælp vandtilførslen til hans ejendom.

Landmanden har senere betalt restancen, men ønsker ikke længere at modtage vand fra det private vandværk.

Han tager nu vand fra sin egen private boring, som er godkendt så sent som i 1991 til markvanding. Selv om han nu bruger vand både til den private husholdning og til markvandingen, holder han sig stadig inden for det antal kubikmeter vand, som hans tilladelse lyder på.

Svar (26/7 94):

Miljøministeren (Svend Auken):

Vandforsyning er reguleret i vandforsyningsloven (lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 337 af 4. juli 1985 med senere ændringer). Der er som udgangspunkt ikke nogen pligt til tilslutning til et bestemt vandværk. Kommunalbestyrelsen og amtsrå-